

CAX. OR. 2.
3

AVGVSTINVS
BARBOSA,
V. I. DOCTOR,
DE IVRE
ECCLESIASTICO
VNIVERSO.

Num. 90. cap. 3. num. 20.

I V R I S
E C C L E S I A S T I C I
V N I V E R S I
L I B R I T R E S :
JN QVORVM
I. De PERSONIS.
II. De LOCIS.
III. De REBUS ECCLESIASTICIS plenissimè agitur.
A V C T O R E
A V G V S T I N O B A R B O S A ,
V. I. D. Lusitano , Protonotario Apostolico.

NUNC PRIMVM IN LVCEM PRODÉVNT,
*Exquisita, singularique doctrina refertissimi iudicibus, pariter ac Patronis, tam ecclesiasticis,
quam secularibus pernecessariis omnibusque Canonici, & Civilis Iuris
studiois summoperè fructuosi.*

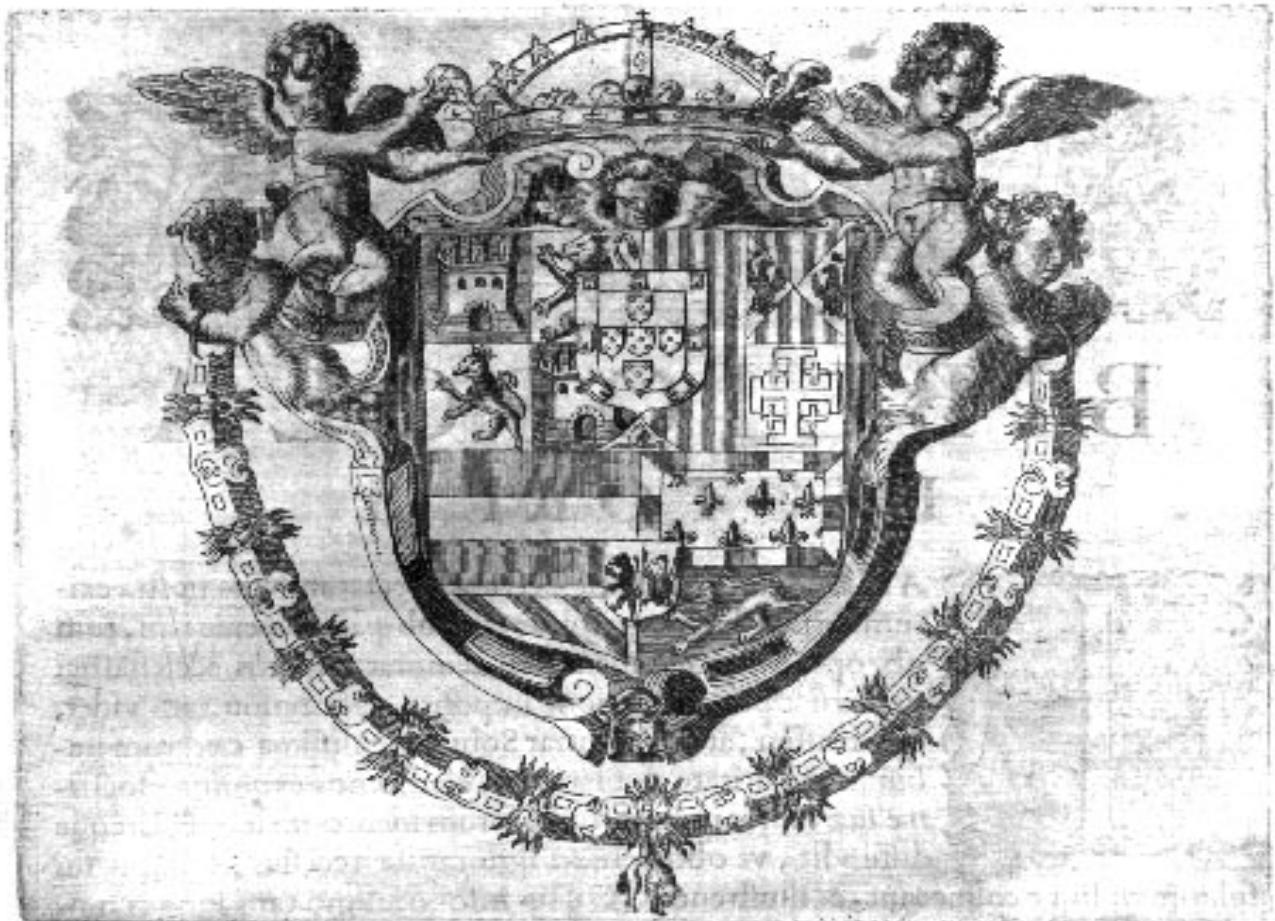
Cum duplicit INDICE, uno Capitum, & altero Rerum copiosissimo.

L V G D V N I
Sumptibus L A V R E N T I I D V R A N D .

M D C . X X X I V .

Gum Priviliis Summi Pontificis, & Regis Christianissimi.

PHILIPPO IV. CATHOLICO.

HISPA NIARVM, ET INDIARVM

REGI INVICTISSIMO,

S.R.E. GLADIO, CLYPEOQUE MAXIMO,
FIDEI DEFENSORI ACERRIMO,
INCONCVSSO VERÆ RELIGIONIS FIRMAMENTO,

ECCLESIASTICA IVRA,

SVB VNVM QVASI ALBUM REDACTA,
quò quanta sit prouincia propugnanda, vñico aspectu intucatur;

AVGVSTINVS BARBOSA, V.I.D. LVSITANVS,
Ecclesiasticorum minimus,

REGVM MAXIMO,

SVÆ

PIETATIS IN CATHOLICAM RELIGIONEM,
FIDELITATIS IN CATHOLICVM REGEM,

AVCTORAMENTVM ÆTERNVM

CONSECRAT,

ILLIUS NVMINI, HVIVS NOMINI SEMPER OBSTRICTVS.

I V R I S
E C C L E S I A S T I C I
V N I V E R S I.

L I B E R P R I M U S.

D E P E R S O N I S E C C L E S I A S T I C I S.

S V M M A R I V M.

1. *Allysterium aduentus Christi describitur.*
2. *Incarnatio Verbi aeterni fatta fuit ad tollenda peccata, seu ad redemtionem generis humani, tamquam ob causam primariam, & proximam.*
3. *Verbum potius incarnari, quam Patrem, aut Spiritum Sanctum multis conuenientissimum fuit.*
4. *Filius sola persona naturam humanam assumpsit.*
5. *Filius incarnatione cum natura humana magis conueniens fuit ad redimendum genus humanum, quam unio cum natura Angelica.*
6. *Incarnationis terminus principalis proueniens ex unione est Christus, prout est persona dominica subsistens in duabus naturis, divina, & humana.*
7. *Christus secundum humanitatem est caput totius Ecclesie, tam militantis, quam triumphantis.*
8. *Christus habuit amplissimum spirituale dominium in omnes creaturas, tam celestes quam sublunares, & terrestres, itaut illic usi posset ad suorum spiritualem, quoties ei visum fuisset.*
9. *Christus quamvis posuerit dominium politicum rerum omnium, & principatum, & ita monsrylicm temporalem cum supra maxima potestate seculari super universum Orbem principaliter, & directe exercere, tamen eam de facto non exercuit, neque exercebat. De Iur. Ecclesiast. Aug. Baibol.*
- re voluit.
10. *Declarator auctoritas Matth. 28. Data est mihi omnibus potestas in Cœlo, & in terra.*
11. *Christus necessarium reputavit aliquem Ecclesiam à se in Terris constituta Praesidem relinquere, qui eius Vicarium potestatem retineat.*
12. *Petrus voluntaria Ecclesie Praesidem cur Christus prefecit, ostenditur.*
13. *Petrus fuit in sanctitate præstantis, in paupertate excelsus, in humilitate maximus, & in virtute supremus.*
14. *Petrum supremum & antiquissimum Theologorum fastigium vocat Dionys.*
15. *Petrum Ecclesie praesidentem, & fundamentum dicunt Ignatius, & Clemens.*
16. *Petrus Vicarius, & successor Christi multi ostendit.*
17. *Petrus post Ascensionem Domini vicarius auctoritatem ab eo acceptam dominio Spiritu accepto in multis capit exercere.*
18. *Petrus super reliquos Apostolos Primatum, & Principatum habuit.*
19. *Declaratur text. in cap. in novo, sc. dist.*
20. *Potestas data fuit Petro, & Apostolis, non ad eundem, sed ad diuersam finem.*
21. *Papatus est de Iure diuerso à Christo in persona Petri institutas, sicut & potestas eisdem ab eodem Christo data.*
22. *Papatus quid sit in persona huius, vel illius excepta persona Beati Petri, non est*

A. de

D E

S V M M O P O N T I F I C E.

C A P U T : P R I M U M.

Vm oīnes homines in prævaricatione Adx innocentiam perdidissent, facti immundi, & vt Apost. inquit, ad Rom. 5. & 1. ad Corinθ. 15. Naturā filij nōa, vñque adeo serui erant peccati, & sub potestate Diabolī, ac mortis, vt non modō gentes per virū naturā, sed ne Iudei quidem per ipsam etiam litteram legis Moysi inde liberari ac surgere possent, tamen in eis liberum arbitrium minime extinctum esset, viribus licet attenuatum, & inclinatum. Quo factum est, vt cœlestis Pater, pater misericordiarum, & Deus totius consolacionis, Christum Iesum filium suum, & ante legem, & legis tempore maliis SS. Patribus declaratu ac promissum, cùm venit beata illa plenitudo temporis ad homines miserit, vt & Iudgos, qui sub lege erant, redimeret, & gentes, que non fecerant iustitiam, iusticiam apprehenderent. *Concil. Trid. sess. 6. de la-
bifac. cap. 1. & 2.*

Ad tollenda igitur peccata, seu ad redēptionem generis humani tanquam ob causam primariam, & proximam Verbi æterni Incarnationē facta fuit, vt probaret ex multis S. Scriptura locis, Luc. c. 1. 9. *Venit filius hominis querere, qđ salutem facere quod perierat.* Ioan. 3. *In huc apparet filius hominis, ut disfolleret opera diaboli.* Misit Deus filium suum factum ex malicie, factum sub lege, ut erit, qui sub lege erit, redimeret. & 1. ad Timot. 1. *Christus Iesus venit in hunc mundum peccatores salvos face-
re;* & in symbolo Niceno. *Qui propter nos homines, &
propter nostram salutem descendit de celis.* Quod non solum præcipue de originali peccato, sed etiam de aequalibus peccatis tam venialibus quam mortalibus intelligendu est, ita ut ad illa sufficien-
ter tollenda incarnationē facta dicatur, colligitur, tū quia Iis. 53. 4. dicitur, *Vulneratum est propter pecca-
ta nostra, atritus est propter iniurias;* & ait Apost. 1.
ad Timoth. 1. *qui deus semetipsum in redēptionem
pro omnibus;* & ad Titum 2. *dedicavit semetipsum pro no-
bis,* ut nos redimeret ab omni iniuriae. Tum quia Christus in mundum venit, ut faceret sibi popu-
lam acceptabilem, vt dicitur per Apost. ad Tit. 2. &
ad Ephel. 5. id autem fieri non potest nisi collatetur
omnia peccata, etiam venialia. ita Soar. 3. p. 600. 1.
de Incarnatione, disp. 1. sol. 6. Tanner. tom. 4. disp. 1. q. 1.
dub. 3. n. 90. Bocan. de Incarn. c. 1. q. 9.

Multis convenientissimum fuit potius verbum
De Ies. Ecclesiast. univers. Ang. Barbif.

incarnari, quām Patrem, aut Sp̄itum sanctum
peccato, vt qui erat Filius Dei ab ēterno, efficeretur
filius hominis tempore: secundò, vt qui erat filius
Dei naturalis, efficeretur nos filios Dei adoptiōes:
tertiò, vt media persona inter Patrem, & Sp̄itum
sanctum, mediator sitet inter Deum, & homi-
num: quartò, vt illa persona assumere naturam
per quān genus humanum instruendū erat, &
Verbum dīnū, iuxta illud Sapient. 1. *Fans sa-
pientia verbum Deum excelsi:* quintò, vt homo, qui
Deum oscularat appetendo similitudinem Dei,
reconciliaretur Deo per veram imaginem, & simi-
litudinem Dei: sextò, vt creatura vñiretur illi per
quem tanquam per exemplar omnia facta sunt;
nam quā similia sunt conuenientius vniuntur,
iuxta vulgare dictum, simile simili est amicum, ille
autem per quem omnia facta sunt, est Verbum dī-
nū, Eccl. 17. & Joan. 1. vide S. Thom. de Incar-
nazione, q. 5. art. 4. Valent. tom. 1. disp. 1. q. 1. punto 4.
col. 3. Bocan. de Incarn. c. 4. n. 4. & sic solam personam 4
Filiū naturam humanam assūmpsiſse probat, e. fir-
miter, de Iesu. Trin. & Concil. Tolet. VI. vbi dicitur,
filius Filius assūmpsi humanitatem in singulitatem per-
sona, non in omniā natura, id est in eo quod est proprium
Filiū, non quod est commune Trinitati, & S. Thom. q. 5.
art. 3. contra Sabellianos, aliolque hereticos voca-
tos Patripassianos, existimantes totam sanctissi-
mam Trinitatem incarnatam fuisse, eo quod arbit-
rarietur Patrem, Filium & Sp̄itum sanctum non
esse tres personas, sed unam, quia ratione di perso-
naru officiorum vario nomine nuncuparetur. Haec 5
quidem Filij incarnatione, id est enī hypostatica
cum natura humana, magis conuiciens fuit ad re-
dimendum genū humanū, quām vno cum na-
tura Angelica, quia hoc pačco dignitas humana
magis excollitur; tum quia hinc maior consilio
demoni sequitur quod ab eadem natura vincatur
quam ipse vicerat, ita Soar. 3. p. 600. 2. de Incarn. di-
sp. 4. sol. 2. concil. 4. Bocan. ed. stral. c. 1. q. 5. n. 3. Tan-
ner. 4. disp. 1. q. 1. dub. 1. n. 38. & seq.

Terminus principalis incarnationis proutēns 6
ex uione est Christus, prout est persona dīnū
subsistens in duabus naturis, divina, & humana,
quaes duæ naturæ integræ, & inconsulta remp̄se-
runt in Christo post incarnationem, ut exp̄sē
definitum est in Concil. Calcedon. art. 5. Confitemur
in novissimū diebus Filium Dei unigenitum in duabus
naturis inconfusū, immutabiliter, inadūltere, inseparabiliter
agnoscendam, nūquām sublata difference naturarum
propter unionem, & in pluribus aliis Concilii
apud Card. Bellarm. lib. 3. de Christo, Vazquez de